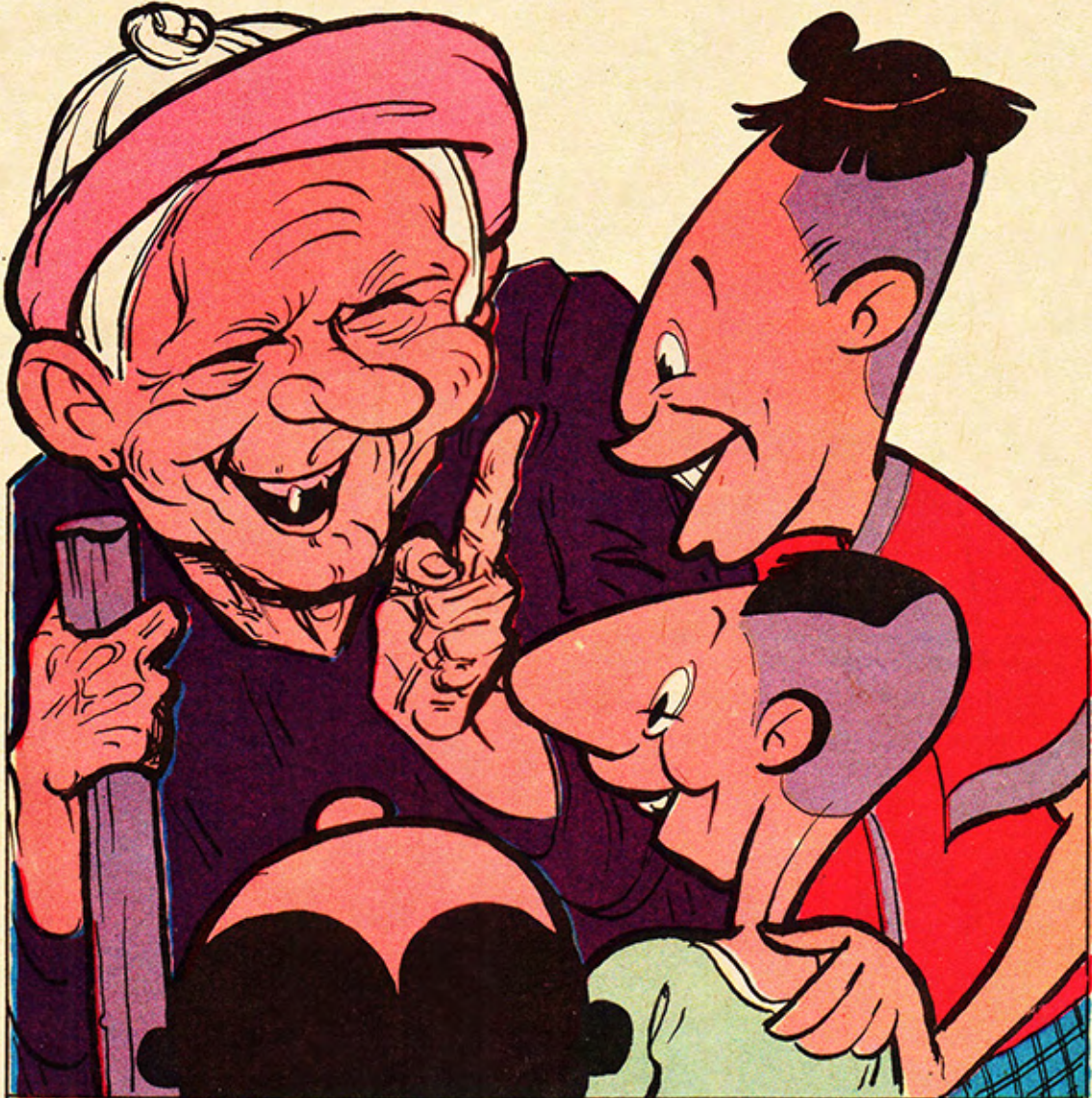

ရှေ့သွေး - ဝါခနဲ နယ်ဝ

၁၃၃၄ ခု၊ ဝါခေါင်လဆုတ် ၉ ရက် (၂-၉-၇၂)

ပန်းချီ - ဦးစာအုတ်
ဇာတ်လမ်း - တင့်ထားဆွေ

သူတို့တိုင်ပင်နေကြသော ကိစ္စထူးတခု ဖြစ်ပေါ်လာပုံကား.....

စနေနေ့တိုင်း ထုတ်ဝေသည်။

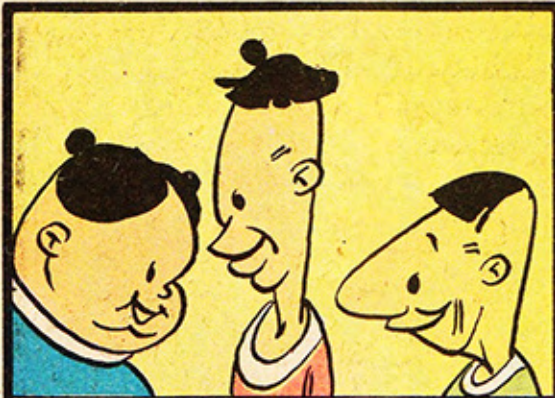

Read more Shwe Thway Journals at

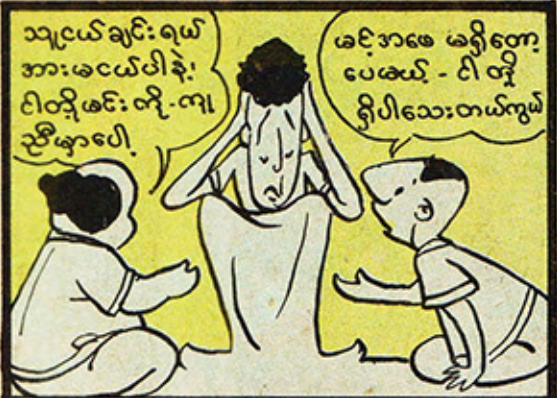

↓ Click below link ↓

<https://www.facebook.com/shwethwayjournal/>

တခါတုန်းက ရွာတရွာမှာ အလွန်ရိုးအညွှံ့ဖျင်းသော လူငယ်သုံးယောက်ရှိ၏။

သူငယ်ချင်းရယ် အားမငယ်ပါနဲ့၊ ငါတို့မင်းကို ကျခွဲဖို့မှာပေါ့။
မင်းအဖေ မရှိတော့ပေမယ့် - ငါတို့ ရှိပါသေးတယ်ကွယ်

တနေ့တော့ မောင်အစ်ဖေရဲ ရုတ်တရက် သေဆုံးသွား၍ စိတ်အားငယ်နေစဉ်....

မောင်အ-ရယ် - ဒီလောက်လဲ ယူပင်သောက ရောက်မနေပါနဲ့ကွယ်။ လူဆိုတာ တနေ့ကျ နေရမှာဘဲ။ ဘယ်သူမှ သေမင်းကို မလွန်ဆန်နိုင်ဘူး။ ငါတို့လဲ - တနေ့ကျ ယင် - သေမင်းခေါ်ရာ လိုက်ရမှာဘဲ။ တရားနဲ့သာ ဖြေပါ - ငါ့တူရယ်။

မကြာမီ ရွာသူကြီးလည်း ရောက်လာပြီး အားပေးစကား ပြောဆိုလေသည်။

သေမင်း ဆိုတာ ဘယ်သူများပါလိမ့်၊ ဘယ်မှာနေပါလိမ့်၊ သေမင်းနဲ့တွေ့မင်း ငါတို့တတွေကို မစော်ပါနဲ့ဆုံးလို့ - တောင်းပန်ရမင်း ကောင်းမှာဘဲ

ရွာသူကြီး ထွက်သွားပြီးနောက် မောင်အမှာ တွေး၍ ကျန်ရစ်လေသည်။

မောင်န-န-မောင်ဝ-ရယ်။ ငါတော့ တခုလုပ်ချင်နေတယ်။ သေမင်းကို လိုက်ရှာပြီး xxxxx
ငါတော့ - မင်း ဘာလုပ်လုပ် ကျခွဲမယ်။
xxxx
x
x
ငါလဲ သဘော တူတယ်

နောက်တနေ့မှစ၍ သူတို့သည် တရွာဝင် တရွာထွက် သေမင်းကို မေးမြန်းစုံစမ်းကြသော်လည်း မည်သို့မျှ သတင်းမရချေ။

အဘိုးခင်များ - ဒီရွာမှာ - သေမင်းဆိုတာ
ရှိမယ် - သူ့ဘယ်မှာနေပါသလဲ - ညွှန်ဖွ
ပါခင်များ....

ခရီးအတော်ညောင်းသော်ရွာတရွာအဝင်၌
အဘိုးအိုတဦးကို မေးပြန်၏။

ဟားဟား - ဟားဟား - သေမင်းဆိုတာ - ရှိမှ
မရှိဘဲဟဲ့။ မင်းတို့ ဂျူးနေကြသလား.....
မရှိတဲ့ - သေမင်းကို ဘယ်လိုလုပ်ရှာ
လို့ရပါ့မလဲ...
ဟဲ့ဟဲ့ - -

မရှိပါနဲ့ အဘိုးရယ်...
သေမင်းနဲ့ တွေ့ဖူး
ဆွေးနွေးစရာ
ရှိလို့ပါ။ သေမင်း
ရှိတတ်တဲ့ နေရာသာ
ညွှန်ကြားပါခင်များ။

အိမ် - တယ်ခင်
ပါလား။ သူ့တို့ စိတ်
ကျေနပ်အောင်တော့
တခုခု - လုပ်ပြော
ရလိမ့်မယ်.....
ရှိုးလွန်း
တော့
အတန်
ပေါ့လေ

ဒီလိုဆိုလဲ - ပြောပြရဒါပင်ကွယ်.....
ဟိုးရှေ့က ညောင်ပင်ကြီး နားမှာ - ရှိတယ်လို့
ပြောသလား သူ့တယ်

အဲဒီနား
တပိုက် - ရှာလည်း
မရှိတော့ -
တွေ့ချင် တွေ့
မယ်ထင်
တယ်

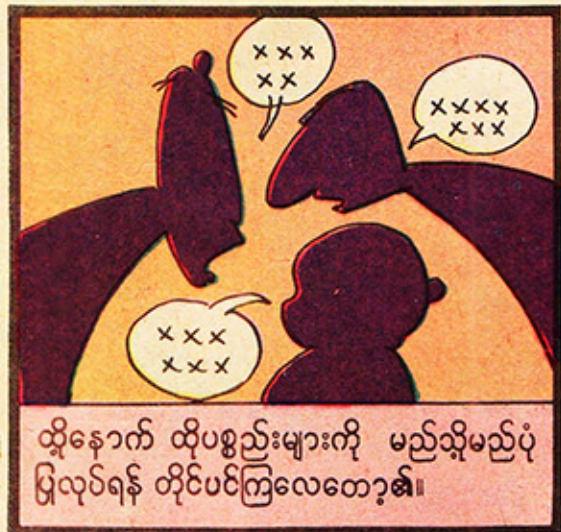
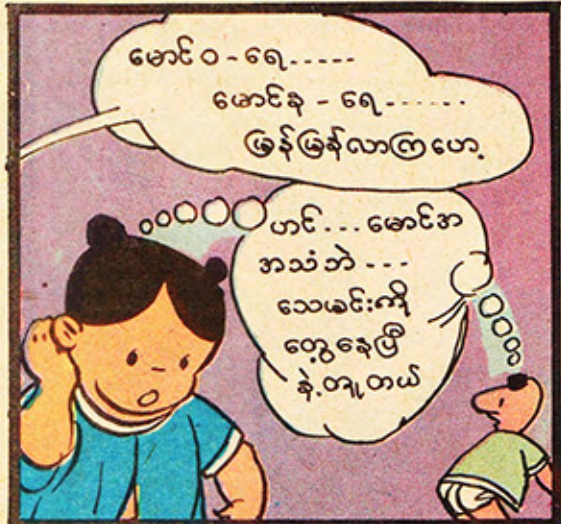
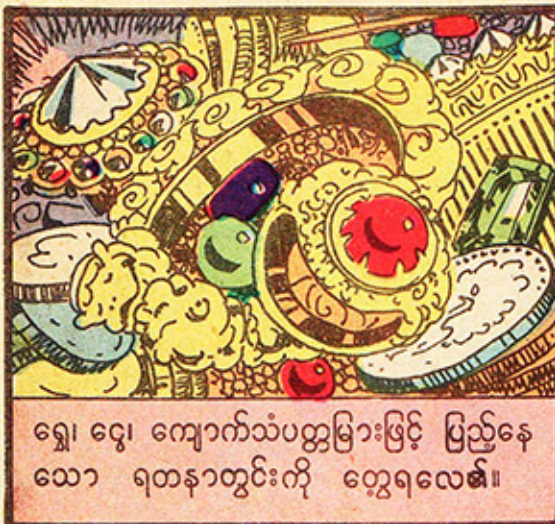
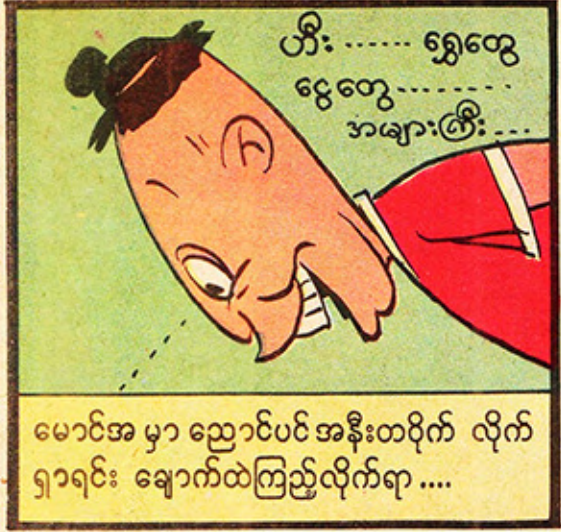
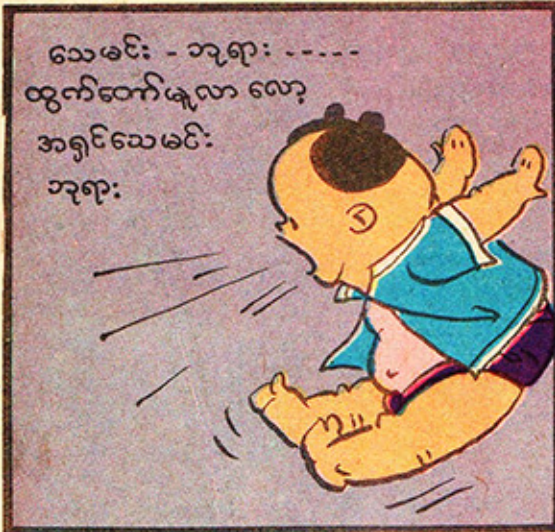
ဟား - - -
ဒီအပင်ကြီးဘဲ
ဖြစ်မယ်.....
ကဲ - တယောက် -
တဖက်စီ ရှာကြည့်

သူငယ်ချင်းသုံးယောက်တို့သည် ညောင်ပင်
ကြီးအောက်ရောက်သော် တိုင်ပင်ကြပြီး

တယောက်တဖက်စီ ရှာဖွေကြလေ၏။

သေမင်း - ရေ.....
ဟေ - သေမင်း.....
သေမင်း - ရေ.....
ထွက်နဲ့ဟေ့.....

ဆက်ရန်

ပြုံးထူး-ပိုဒါ ခွန်စားခန်း

ရတနာ - မြေပွေး
ခင်စော - မြေပွေး

ကဲတေ့ဆွဲထား
တဲကဲကဲ!

ကဲကဲကဲကဲကဲကဲကဲ
ကဲကဲကဲကဲကဲကဲကဲ
ကဲကဲကဲကဲကဲကဲကဲ
ကဲကဲကဲကဲကဲကဲကဲ

ကဲကဲကဲကဲကဲကဲကဲ
ကဲကဲကဲကဲကဲကဲကဲ
ကဲကဲကဲကဲကဲကဲကဲ
ကဲကဲကဲကဲကဲကဲကဲ

ကဲကဲကဲကဲကဲကဲကဲ
ကဲကဲကဲကဲကဲကဲကဲ

ကဲကဲကဲကဲကဲကဲကဲ

အထူးအထူးကဲကဲ

ကဲကဲကဲကဲကဲကဲကဲ
ကဲကဲကဲကဲကဲကဲကဲ

ကဲကဲကဲကဲကဲကဲကဲ

ကဲကဲကဲကဲကဲကဲကဲ
ကဲကဲကဲကဲကဲကဲကဲ

ဟူမိဒါဝေဟူထူးတမူဒီနေကမူ၊
အိဒါနာဒါ

ဟေဒီနေကမူ ဗုဒ္ဓါးဟေထာတမူ ဒါမ
တံဒါးဟေမဟေဗမာဟူမိဒါဝေဒီနေကမူ
ဟေဟေမဟမဟာဟေဗမမူ

မ-ဟူမဟ
ထေဒါမဟာ
ဟေး-ဒါမဒီကမူ
မမဟာဒါမဟာ
မ-

ဟူမဟာ
ဟေးဟေး-ဟူ
ဟေးဟေး

ဟူမဟာ-ဒီမဟာထေထေအဟေးဒါမဟာ
ဟေးဟေးအဟေး
ဟေးထေထေဒါမဟာ

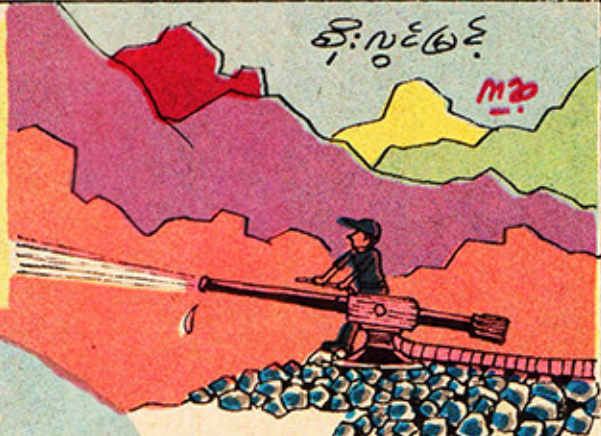
ဟေးဟေးဟေးဟေးဟေးဟေးဟေး
ဟေးဟေးဟေး
ဟေးဟေးဟေးဟေး

တွင်းထွက် သတ္တု - (၂)

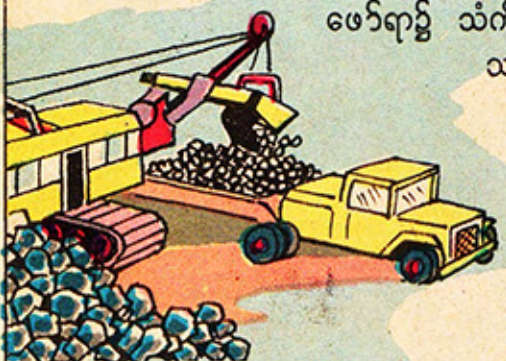
စိုးလွင်မြင်

၁၁၁

ကျွန်ုပ်တို့၏ စားဝတ်နေထိုင်ရေးနှင့် သွားလာရေးတို့တွင် သံသည် မရှိမဖြစ် လိုအပ်သောသတ္တုဖြစ်လာပေပြီ။ နေအိမ်အဆောက်အအုံများ၊ မော်တော်ယာဉ်၊ သင်္ဘော၊ ရထား၊ လက်နက်ကရိယာများ၊ စက်ရုံ အလုပ်ရုံ၊ စက်ပစ္စည်းများ၊ မီးဖိုဆောင် အသုံးအဆောင် စသည်တို့တွင် သံနှင့် သံမဏိသည် လိုအပ်လှပေသည်။

တွင်းထွက် သတ္တုတို့တွင် သံသည် အပေါများဆုံး ဖြစ်၏။ ကမ္ဘာ့ ဗဟိုအတွင်းပိုင်း တခုလုံးလိုလိုပင် သံသတ္တုချည်းသက်သက် ဖြစ်သော်လည်း တူးဖော်ရာ၌ သံကိုသန့်သန့် အစိုင်အခဲလိုက် မရရှိတတ်ပေ။ အခြားသတ္တုများနှင့် ရောနှောနေတတ်ပေသည်။ သံသတ္တုကို မြန်မာနိုင်ငံတွင် ရှမ်းပြည်မြောက်ပိုင်းနှင့် မန္တလေးခရိုင်တို့၌ တွေ့ရှိရသည်။ ဗြိတိသျှ ကျွန်းစုသည် သံသတ္တုပေါကြွယ်သော ကျွန်းစု ဖြစ်သည်။

သံသတ္တုပြီးက ကြေးနီသည် ကျွန်ုပ်တို့ အတွက် အသုံးဝင်ဆုံး သတ္တု ဖြစ်လေသည်။

လျှပ်စစ်ပစ္စည်းနှင့် အခြား အသုံးအဆောင်များ ပြုလုပ်ရာ၌ ကြေးနီကို များစွာလိုအပ်ပေသည်။ ဒန်သတ္တုကို ကမ္ဘာ့မြေလွှာတွင် အစိုင်အခဲလိုက် တွေ့ရသည်။ ပေါ့ပါးပြီး ခိုင်မာသောသတ္တုကြောင့် လေယာဉ်ပျံများ၊ သိပ္ပံပညာဆိုင်ရာပစ္စည်းကရိယာများနှင့် အခြား စက်ပစ္စည်းများပြုလုပ်ရာ၌ အသုံးဝင်လေသည်။ လူတို့အတွက် အသုံးဝင်သော ခဲမဖြူ၊ ရွှေ၊ ငွေ၊ ကရိုမီယမ်၊ ယူရေနီယမ် စသည်တို့လည်း ရှိသေးသည်။ ရွှေကို လက်ဝတ်တန်ဆာအလို့ငှာ တန်ဖိုးထား၍ အသုံးပြုသည်က များလေသည်။

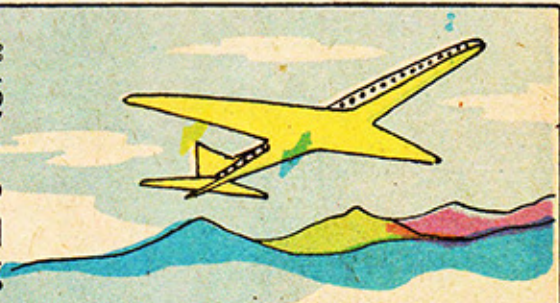

ရှေးကပင် လူတို့သည် ရယူရန် ခက်ခဲရှားပါး၍ လှပတောက်ပြောင်သော ကျောက်တို့ကို အဖိုး ထိုက်တန်သော ကျောက်မျက်

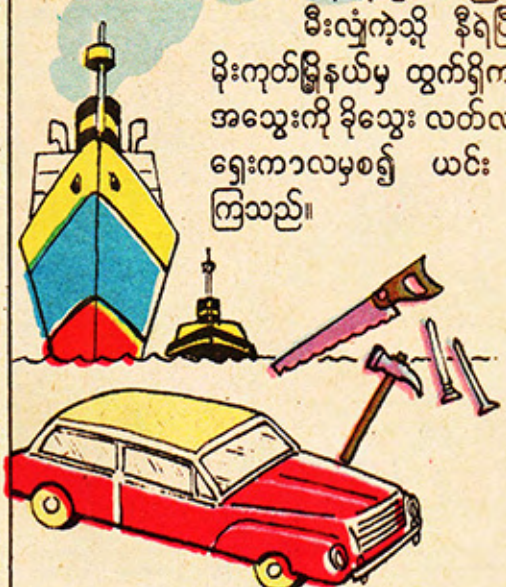

ရတနာများအဖြစ် သတ်မှတ်ခဲ့ကြသည်။ ယင်း
တို့အနက် စိန်၊ ပတ္တမြား၊ နီလာနှင့် မြဲတိုသည်
ထင်ရှားပေသည်။

တွင်းထွက်သတ္တုတို့တွင် စိန်သည် အမာ
ကျောဆုံးဖြစ်သည်။ သို့ကြောင့်ပင် စိန်အပါ
အဝင် အခြားမာကျောသော အရာတို့ကို စိန်
ဖြင့်ပင် ဖြတ်တောက်ကြရလေသည်။ ကမ္ဘာ၌
စိန်အများဆုံးထွက်သော ဒေသမှာ အာဖရိကတိုက်ဖြစ်၏။ အိန္ဒိယ၊ မြောက် နှင့် တောင်
အမေရိက တိုက်တို့၌လည်း စိန်တွင်းများစွာရှိသည်။ တောင်အာဖရိကတွင် လယ်သမား
တယောက် တွေ့ရှိခဲ့သော ကူလီနန်ခေါ် လက်သီးဆုပ်အရွယ်ခန့်ရှိ စိန်တုံးသည် တွေ့ရှိသမျှ
စိန်တိုတွင် အကြီးဆုံး ဖြစ်လေသည်။

မီးလျှံကဲ့သို့ နီရဲပြီး တန်ဖိုးရှိလှသော ပတ္တမြားသည် မြန်မာနိုင်ငံ
မိုးကုတ်မြို့နယ်မှ ထွက်ရှိကာ ကမ္ဘာတွင် ထင်ရှားသည်။ ပတ္တမြား၏အရည်
အသွေးကို ဒိုသွေး လတ်လတ်ဆတ်ဆတ်၏ အရောင်ဖြင့် နှိုင်းယှဉ်စံတင်ခဲ့သည့်
ရှေးကာလမှစ၍ ယင်း ရတနာကို ဒိုသွေးပတ္တမြားဟု အသိအမှတ် ပြုခဲ့
ကြသည်။

နီလာသည် အရောင်အမျိုးမျိုး ရှိသော
ကျောက်မျက် ဖြစ်သည်။ နီလာတွင် အဖိုးတန်
ဆုံးမှာ အတွင်း၌ ကြယ်သဏ္ဍာန် အလင်းဖြင့်
တောက်ပနေသော အပြာရောင်နီလာမျိုးဖြစ်၍
ယင်းကို ကြယ်နီလာမျိုးဟု ခေါ်သည်။ မြန်မာ
နိုင်ငံတွင် မိုးကုတ်မြို့နယ်မှာပင် တွေ့ရှိနိုင်သည်။
အရွယ်အစားကြီး၍ အနာအဆာကင်း
သော မြဲသည် စိန်ထက်ပင် တန်ဖိုးကြီးမားလေ

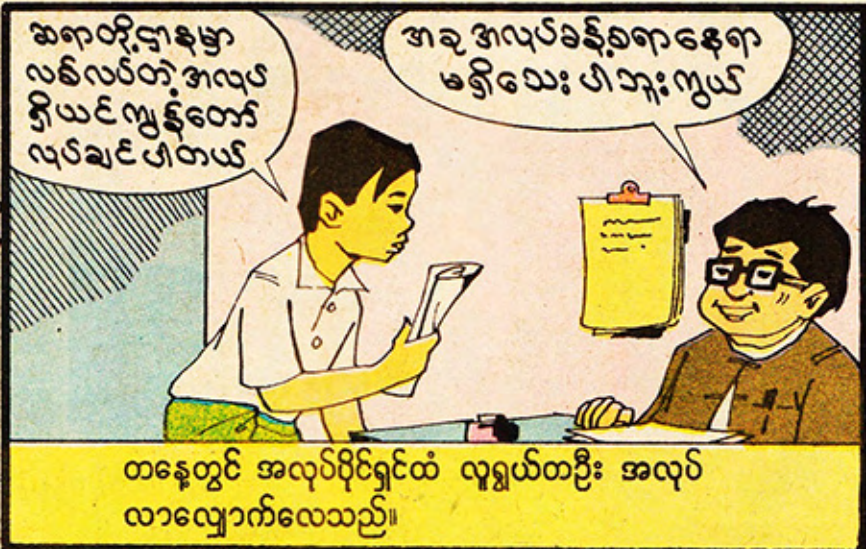
သည်။ အရောင်အဆင်းမှာ အစိမ်းရင့်
ဖြစ်၍ တောင်အမေရိကတိုက် အက်ကွေ
ဒေါ်၊ ပီးရူးနှင့် ကိုလုံးဗီးယားနယ်တို့မှ
အများဆုံး ထွက်သည်။

ဤထင်ရှားသော အဖိုးတန်
ကျောက်မျက် ရတနာများအပြင် အခြား
လှပသော မဟူရာ၊ ဝေင်္ဂါမုတ်၊ ကျောက်
သလင်း၊ ဆီးကျောက် စသည့်တွင်းထွက်
ကျောက် များလည်း များစွာ ရှိပေ
သေးသည်။

ခဲတံတို တစ်ချောင်း

ရေး★စာလေး
မူကွဲ
မူကွဲ
မူကွဲ

ဆရာတို့ဌာနမှာ
လစ်လပ်တဲ့အလုပ်
ရှိယင် ကျွန်တော်
လုပ်ချင်ပါတယ်

အခု အလုပ်ခန့်ခွဲရာနေရာ
မရှိသေးပါဘူးကွယ်

တနေ့တွင် အလုပ်ပိုင်ရှင်ထံ လှူရှယ်တဦး အလုပ်
လာလျှောက်လေသည်။

ဒါယင် ကျွန်တော်
မရှိပါအုံးမယ်

နောက်အလုပ်
ခန့်ယင် ခေါ်
ပါမယ်

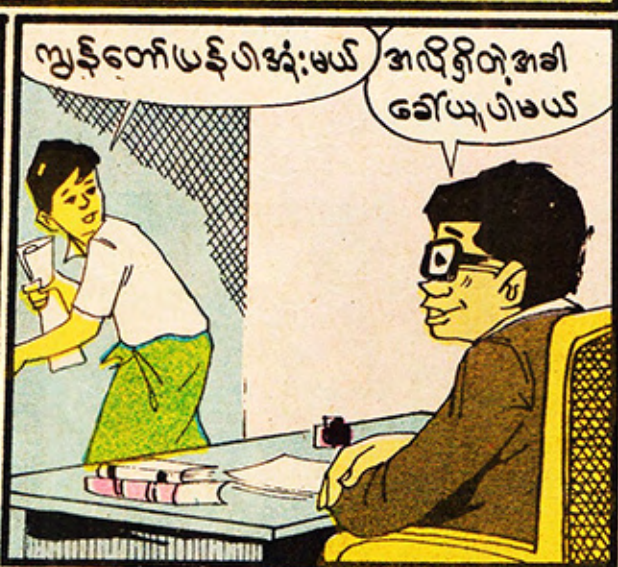
ဦးတို့အလုပ်ဌာနမှာ
အလုပ်ရှိယင်
ကျွန်တော်ကို
ခန့်ပါ

နောက်တယောက်
အလုပ်လိတောင်း
မရှိဖို့

ထိုနောက် အခြားလှူရှယ်တဦးရောက်လာပြန်ပြီး-

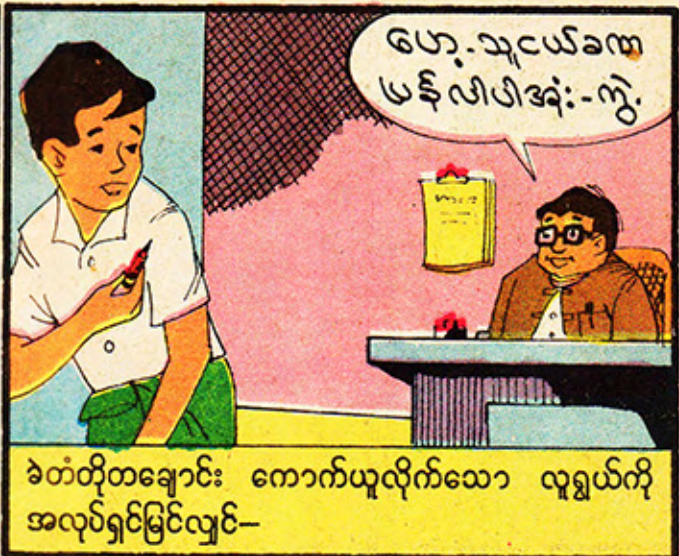
ဦးတို့အလုပ်ဌာနမှာ အလုပ်ခန့် ဖို့
နေရာ မရှိသေးပါဘူး ကွယ်

ကျွန်တော်မရှိပါအုံးမယ်

အလုပ်ရှိတဲ့အခါ
ခေါ်ယူပါမယ်

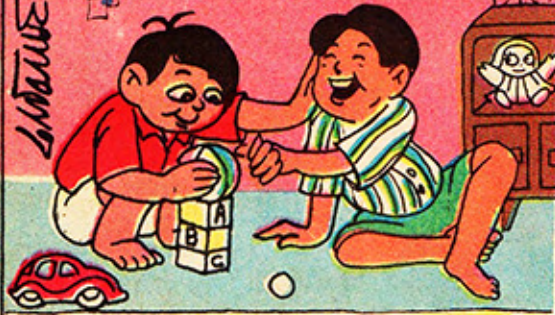

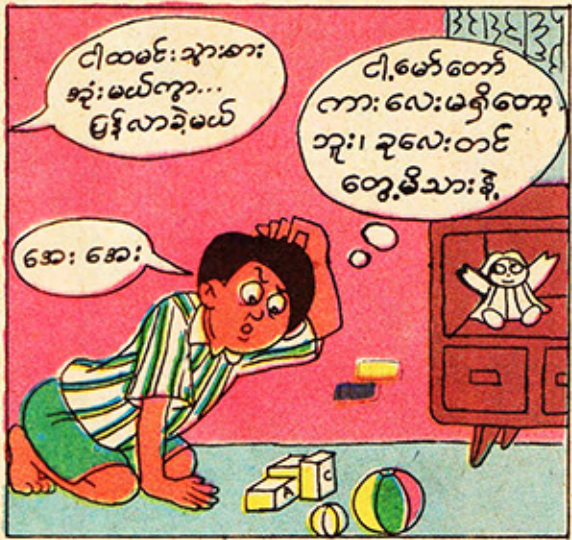
ခဲတံတိုတချောင်း ကောက်ယူလိုက်သော လူရွယ်ကို အလုပ်ရှင်မြင်လျှင်-

အထင်မှားသော်

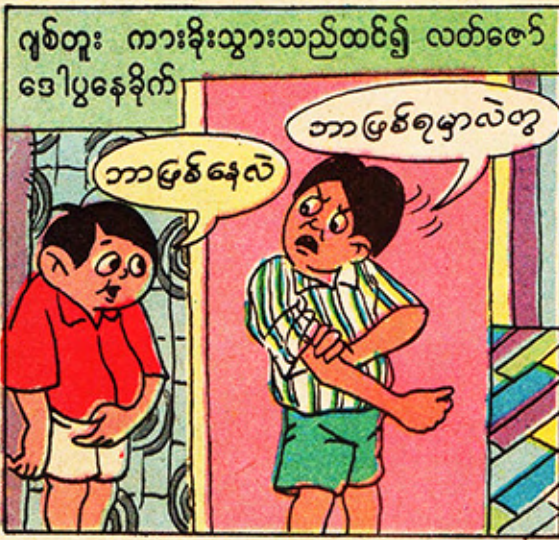
ဂျစ်တူးနှင့် လတ်ဇော်သည် အလွန်ခင်ကြင်၏။

ငါထမင်း သုံးစား အုံးမယ်ကွာ... မြန်လာခဲ့မယ်

ငါ့မော်တော် ကားလေး မရှိတော့ဘူး၊ ခုလေးတင် တွေ့မိသားနဲ့

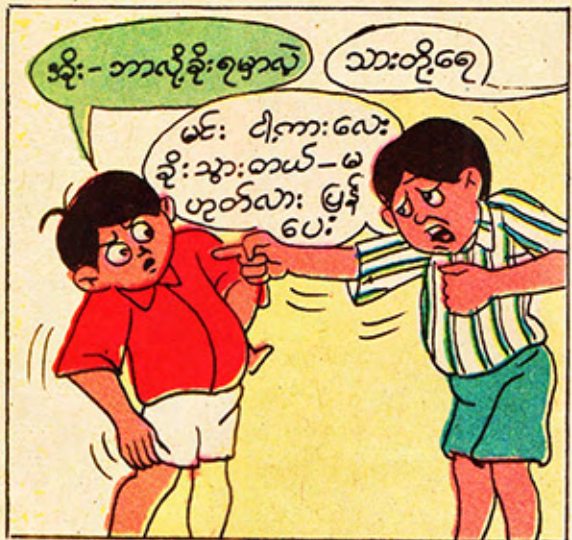
အေး အေး

ဂျစ်တူး ကားခိုးသွားသည်ထင်၍ လတ်ဇော် ဒေါပွနေခိုက်

ဘာဖြစ်နေလဲ

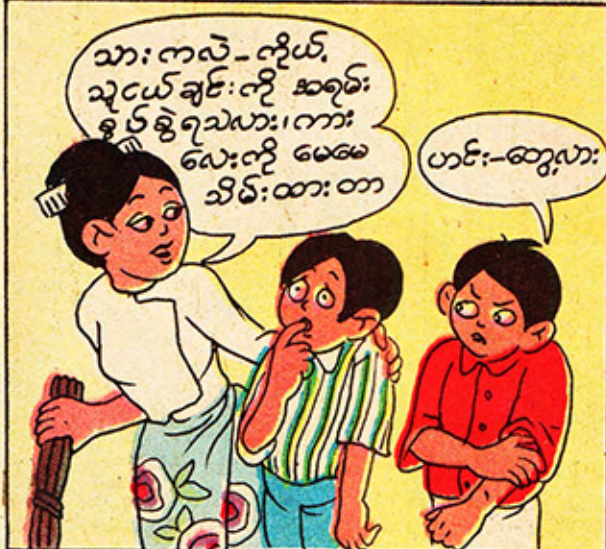
ဘာဖြစ်ရမှာလဲကွ

အိုး - ဘာလိုခိုးရမှာလဲ

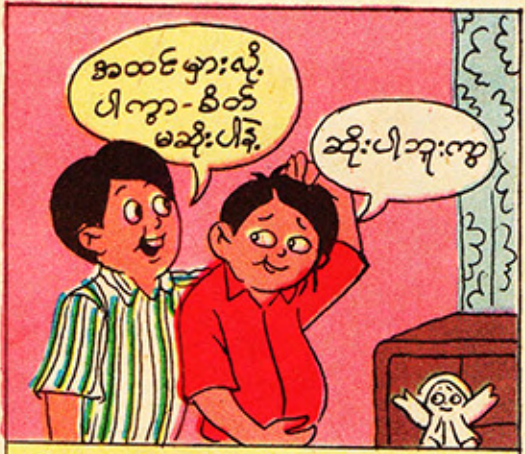
သားတို့ရေ

မင်း ငါ့ကားလေး ခိုးသွားတယ် - မဟုတ်လား မြန်ပေး

သားကလဲ - ကိုယ် သူငယ်ချင်းကို အရမ်း နှိပ်ခွဲရသလား၊ ကားလေးကို မေမေ သိမ်းထားတာ

ဟင်း - တွေ့လား

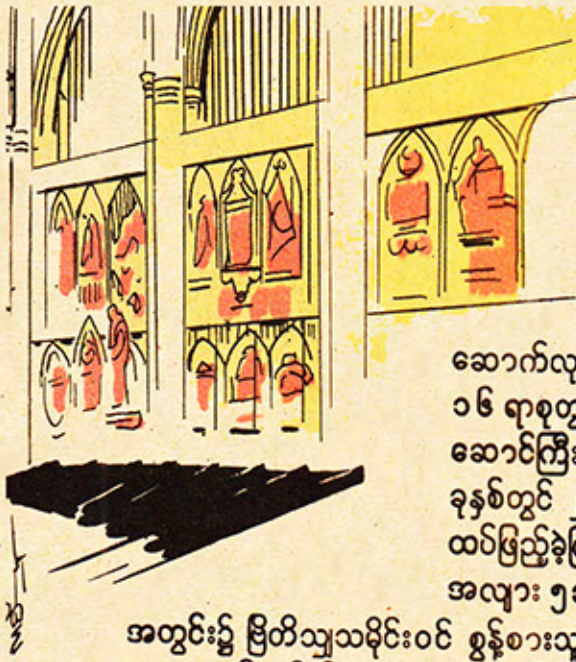

အထင်မှားလို့ ငါ့ကွာ - နိတ်မဆိုးပါနဲ့

ဆိုးပါဘူးကွာ

ထိုနေ့မှစ၍ လတ်ဇော်သည် ဘာလုပ်လုပ် အရမ်းမစွပ်စွဲတော့ပေ။

လန်ဒန်မြို့၏ အနောက်ဖက်ခြမ်းတွင် တည်ရှိ မြင်းကြောင့် ဝက်စမင်စတာ အက်ဗေး ဟု ခေါ်ဝေါ်ခဲ့ဟန် ရှိသော ဤ ဘုရားရှိခိုး ကျောင်းကြီး၏ တရားဝင်အမည်မှာ စိန်ပီတာ ကောလီးဂျိတ် ဘုရားရှိခိုးကျောင်း ဖြစ်၏။ ၁၀၆၆ ခုနှစ်တွင် တကြိမ်၊ ၁၂၄၅ ခုနှစ်တွင် တကြိမ် ပိုမိုကောင်းမွန်အောင် တိုးချဲ့ပြင်ဆင် ဆောက်လုပ်ခဲ့ကြပြီး၊ သတ္တမမြောက် ဟင်နရီဘုရင်က ၁၆ ရာစုတွင် ကြီးကျယ်ခမ်းနားသော ဘုရားရှိခိုးကျောင်း ဆောင်ကြီးတခု ထပ်၍ တွဲဖက်ဆောက်လုပ်ခဲ့သည်။ ၁၇၃၉ ခုနှစ်တွင် ၂၂၅ ပေစီရှိသော အမြင့်ညီ ရဲတိုက်နှစ်ခုကိုပါ ထပ်ဖြည့်ခဲ့ကြပြန်ရာ ယခုအခါ ဘုရားရှိခိုးကျောင်းကြီးသည် အလျား ၅၁၃ ပေ၊ အနံပေ ၂၀၀ ထိ ကျယ်ဝန်းလာခဲ့သည်။

အတွင်း၌ ဗြိတိသျှသမိုင်းဝင် စွန့်စားသူများ၊ စစ်သည်တော်များ၊ ဘုရင်မင်းမြတ်များ၊ ကဗျာဆရာများနှင့် ပန်းချီဆရာများ၏ အထိမ်းအမှတ်ရုပ်တု၊ ကျောက်တိုင်၊ သင်းချိုင်းဂူ စသည် တို့ အများအပြားရှိသည်။

ဝီလျံ-သာ-ကွန်းကားရား လက်ထက်မှစ၍ ယနေ့တိုင် နန်းတက်ခဲ့သော အင်္ဂလိပ်မင်း ဆက်တလျှောက် ဘုရင်နှစ်ပါးမှအပ ကျန် ဘုရင် ဘုရင်မ အားလုံးသည် ဤဘုရားရှိခိုး ကျောင်း၌ တီထိုက်ခံခဲ့ကြလေသည်။

မျိုးညွန့် (ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်)

ဝက်စမင်စတာဘုရားရှိခိုးကျောင်း

ပန်းလေးပွင့်

ပန်းလွင့်ပုံစံ →

တဖက်မှာပါဝင်အစား များ ပါအောင်ခဲတံ မြေကြွ ဘဲ၊ ပန်းလွင့်ပေးပွင့်ဆွဲ ဂူမယ်၊ တပွင့်မှာအ စားပေးစားပါဂူမယ်

အဖြေ

၇၂

ပြင်စုဇေယျာဓိပုဂ္ဂိုလ်

ဖြောင့်မတ်စိတ်ထား

အောင်မောင်လေး ရွှေအုန်း

ကျော်သင်းမောင်နှင့်အောင်ဝင်း တို့သည် အစိုးရမူလတန်းကျောင်း၌ တတန်းတည်းသားများ ဖြစ်ကြသည်။

ကျော်သင်းမောင်က မိဘများ ချမ်းသာသဖြင့် အပူအပင်မရှိ ကျောင်း တက် နိုင် ၏။ အောင်ဝင်း၏ အဖေမှာ လစာနည်းသော အလုပ်သမားတစ်ဦး ဖြစ်သည်။ မိသားစုကလည်း များသည်။ ထို့ကြောင့် တဖက်တလမ်းမှ ဝင်ငွေရရှိရန် သူ၏ အမေက ပဲပြုတ်ရောင်းရသည်။ အောင်ဝင်းက နံနက်ကျောင်းသို့ မသွားမီ အကြော်စုံ ရောင်းရသည်။

တနင်္ဂနွေနေ့က ဖြစ်ပါသည်။ အောင်ဝင်းသည် အကြော်စုံများ ရောင်းရင်း ကျော်သင်း

မောင်တို့ လမ်းထဲသို့ ရောက်လာသည်။ လမ်းနှင့် ကပ်လျက် ရှိသည့် ကစားကွင်းထဲ၌ ကျော်သင်းမောင်တို့ ဘောလုံးကန်နေကြသည်။ ထိုစဉ် ကျော်သင်းမောင် အမြောက်ကန် လိုက်သော ဘောလုံးသည် အောင်ဝင်း၏ အကြော်ဗန်းပေါ်သို့ တည့်မတ်စွာ ကျလာသဖြင့် အကြော်များ ရေထဲသို့ လွင့်စဉ် ကျသွား၏။

ကျော်သင်းမောင် တို့လည်း ကမန်းကတန်း ပြေးလာကြ၏။ အောင်ဝင်းက စိုးရိမ်ညှိုးငယ်သော မျက်နှာဖြင့် -

“ဆယ် ငါးခုထဲ ကျန် တာ အားလုံး ရေထဲ ကျကုန်ပြီ။ အမေဆူတော့မှာဘဲကွာ။ ဘယ်လို လုပ်ရမှန်း မသိတော့ဘူး”

ကျော်သင်းမောင်က လျော်ပေးရမည်ကိုလည်း ကြောက်သည်။ အမေဆူမှာလည်း စိုးသေးသည်။ ထို့ကြောင့် -

“ငါ တမင်တကာ ကန်လိုက်တာ မဟုတ်ဘူးကွနော်။ မတော်တဆ ဖြစ်သွားတာ။ ပြီးတော့ ဒွိုကလဲ ကစားကွင်းထဲမှာ ကစားတာ။ ဒါကြောင့် ဒွိုနဲ့ ဘာမှ မဆိုင်ဘူး”

ဤသို့ ပြောအပြီး သူ့အမေကို အနီးတွင် တွေ့လိုက်သော အခါ ကျော်သင်းမောင်သည် အတော်ပင် ထိတ်လန့်သွား၏။ သူ့အမေသည် ဗန်းမှောက်သည်ကို မြင်ကတည်းက အိမ်ပေါ်မှ အမြန် ဆင်းလာခဲ့သည်။

သူ့အမေသည် မျက်ရည်ဝိုင်းနေသော အောင်ဝင်းအား -

“သူ ငယ် မင်း အကြော် ဘယ်နှစ်ခု ကျသွားသလဲကွ”

“ဆယ်ငါးခုပါ ကြီးကြီး”

“ဒါဖြင့် ရော့ကွယ်၊ မင်း အကြော်ဘိုး တကျပ်ခွဲ”

“အို- အမေကလဲ ဘာလို ပေးရတာလဲ။ သားက တမင်တကာမှ...”

“မင်း ဘယ်လို ပြောလိုက်တာလဲ ကျော်သင်းမောင်”

အမေက ဒေါသ သံဖြင့် ပြောလိုက်သဖြင့် ကျော်သင်းမောင်သည် အိမ်ပေါ်သို့ တက်သွားသည်။

အောင်ဝင်းက ကျော်သင်းမောင် အမေထံမှ ငွေတကျပ်ခွဲကို တွန့်ဆုတ်သော လက်များ

ဖြင့် လှမ်းယူလိုက်သည်။ ပြီး
နောက် နွေးကွေး လေးလံစွာ
ဖြင့် လာလမ်းအတိုင်း ပြန်သွား
သည်။ သို့သော် သူသည် ဆုံး
ဖြတ်ချက် တခုကို ချလိုက်
သည်။ သူ၏ မျက်နှာသည် ညှိုး
ငယ်နေရာမှ တင်းမာလာသည်။

ကျောင်းတွင် ကျော်သင်း
မောင်သည် အောင်ဝင်း အား
အပေါင်းအသင်း မလုပ်တော့
ပေ။ အောင်ဝင်းကမူ ပုံမှန်အ
တိုင်း ဆက်ဆံသည်။

နှစ်လနီးပါး ကြာသွားပြီး
နောက် တနံနက်တွင် အောင်
ဝင်းသည် ကျော်သင်းမောင်တို့
အိမ်သို့ ဝင်လာပြီး -

“ဟေ့- ကျော်သင်းမောင်၊
မင်းအမေကောကွ”

“အမေရေ၊ ဟောဒီမှာ
အောင်ဝင်းက အမေ့ကို တွေ့
ချင်လို့တဲ့”

အမေ သည် အိမ် ရှေ့ သို့
ထွက်လာ၍ -

“ဘာဖြစ်လာပြန်သလဲ သူ
ငယ်ရယ်”

အောင်ဝင်းသည် သံဗူး
ဟောင်းလေးထဲမှ ကျပ်တန် တ
ရွက်နှင့် ငါးပြားစေ့ ဆယ်စေ့ကို
ထုတ်ယူလိုက်သည်။ ပြီးနောက်
ကျော်သင်းမောင် ၏ အမေ
အား လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် လှမ်း
ပေးရင်း -

“အရင်တခါ ကျနော်ကို
ပေးလိုက်တဲ့ ပိုက်ဆံတကျပ်ခွက်
ပြန်ယူပါကြီးကြီးရယ်”

ကျော်သင်းမောင်၏ အမေ
သည် များစွာ အံ့ဩသွားပြီး -

“အို- မဟုတ်တာ သူငယ်
ရယ်၊ ကြီးကြီးက မင်းကို သနား
လို့ ပေးလိုက်တာဘဲကွ”

“မဟုတ်ပါဘူး ကြီး ကြီး
ရယ်၊ အမှန်က ကျော်သင်း
မောင်တို့ မတော်တဆ ကန်မိ
လို့ မှောက်သွားရတာပါ။ ကျ
နော်လ အမေဆူမှာကြောက်လို့
ယူသွားရပေမဲ့ စိတ်ထဲကတော့
ပြန်ပေးဘို့ ဆုံးဖြတ်ထားပါ
တယ်။ ဒါကြောင့် တနေ့ ငါး
ပြား စုစုထားတာ ဒီနေ့မှာဘဲ
တကျပ်ခွဲပြည့်လို့ ကြီးကြီးကို
လာပေးနိုင်တာပါ”

“ပြန်သာ ယူသွားပါကွယ်၊
ကြီးကြီး မင်းဆီက ဘယ်နည်းနဲ့
မှ မယူရက်ပါဘူး”

အောင်ဝင်းက အကြိမ်ကြိမ်
ပေးသော်လည်း ကျော်သင်း
မောင်၏ အမေက မယူသဖြင့်
နောက်ဆုံးတွင် အနီးရှိ စားပွဲ
ပေါ်၌ ပိုက်ဆံကို တင်ခဲ့၍ အိမ်
ပေါ်မှ အမြန်ဆင်းသွား၏။

“ကဲ- ကျော် သင်း မောင်၊
မင်းနဲ့များတော့ ကွာလိုက်တာ
ကွယ်”

အများကို ဝန်မခံခဲ့ခြင်း၊
ကိုယ်ချင်း စာစိတ် မရှိခြင်း၊
ကောက်ကျစ်ခြင်းတို့ အတွက်
များစွာ ရှက်မိသော ကျော်
သင်းမောင်မှာ ခေါင်းငုံ့၍သာ
နေမိလေတော့သည်။

မြင်းစီးသူရဲကောင်း

ခနိခြံကို ငါတို့ဆင်းစို့၊
သူငယ်ချင်းတို့ လာကြကွယ်။

ခနိလက်တွေ ကိုယ်စီခတ်လို့၊
မြင်းရုပ်လုပ်ကာ စီးကြမယ်။

ပခုံးပေါ်မှာ ကြီးလွယ်သိုင်းနဲ့၊
ခနိကိုင်းကို ခွဲလို့ရယ်။

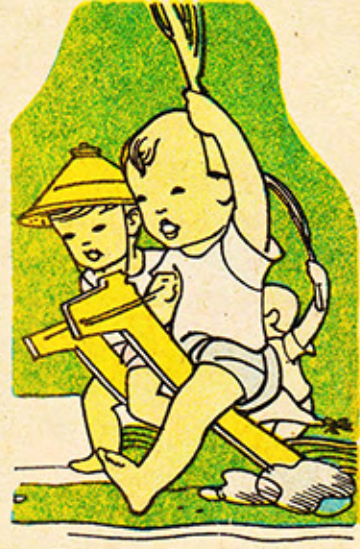
ကော်ကြိုးကိုင်ကာ ကြိမ်သံပေးလို့၊
ကဆုန်ပြေးစို့ မြိုင်တောလယ်။

ခွာသံပေးကာ
တဖြောင်းဖြောင်းနဲ့၊
မြင်းစီးကောင်းတဲ့ တို့လူငယ်။

တို့တိုင်းပြည်ကို
လာစော်ကားတဲ့၊
ရန်သူများကို တိုက်ဖို့ရွယ်။

တိုက်မယ်-တိုက်မယ်။ ။

သူရဇော်

ခေါင်ရန်းပန်း

ဆည်းလည်း (ဆွဲလဲ) ပန်းဟုလည်း ခေါ်သော ခေါင်ရန်း တမျိုး၏ ပန်းအရောင်သည် သန္တာသွေးကဲ့သို့ နီမြန်းနေသည်။ ခေါင်းလောင်း (ဆည်းလည်း) ကဲ့သို့ တွဲလောင်းကျပြီး ပွင့်ပုံကို အစွဲပြုခေါ်ဝေါ်ဟန် တူပေသည်။ အနားတွန့်သော ပွင့်ချပ်ငါးခုတို့သည် ကော့လန်နေပြီးလျှင် ယင်းတို့၏အလယ်မှ ရှည်လျားသော ဝတ်ဆံတံက ထိုးထွက်နေလေသည်။ အပွင့်များသည် ၃-၄ လက်မခန့်ရှိ၍ တပွင့်ချင်း ပွင့်သည်။

ခေါင်ရန်းမျိုးစိတ်ပေါင်း ၁၅၀ ကျော်ရှိ၍ နှစ်ကြာခံအပင်မျိုး ဖြစ်သည်။ မျိုးစပ်၍ ဖြစ်ထွန်း အောင်မြင်သဖြင့် ဟာပိုင်အိက္ခန်းတွင် မျိုးစပ်ထားသော ခေါင်ရန်းကပြားမျိုးပေါင်း ၁၀၀၀ ကျော်ရှိသည်။ ဆည်းလည်းပန်းလို တထပ်ချင်း၊ နှင်းဆီလိုအထပ်များများ စသည်ဖြင့် ပုံပန်းသဏ္ဍာန်နှင့် အသွေးအရောင်ကလည်း လှပ ဆန်းပြား စုံလင်လှသည်။ ခေါင်ရန်းမျိုးသည် ရနံ့ကင်းသော်လည်း ရနံ့သင်းသောခေါင်ရန်းမျိုး အနည်းအကျဉ်း ရှိသည်။ မျိုးစိတ်မျိုးကွဲ များပြားသော်လည်း ဝတ်ဆံထွက်ပုံမှာ အနည်းနှင့်အများ ပုံစံတူသည်။ ဆည်းလည်းပန်းမျိုး၏ဇာတိသည် အာဖရိကတိုက်ဖြစ်သည်။ တရုတ်နှင်းဆီနှင့် ရှုရှန်နှင်းဆီ

ခိုင်ပန်းစုံ

ခေါ်လှပသော ခေါင်ရန်းမျိုးတို့သည် အာရှတိုက်ဇာတိများ ဖြစ်ကြလေသည်။

ချုံပင်မျိုးဖြစ်သော ခေါင်ရန်းပင်များကို ခြံပြယျာဉ်များ၌ အလှစိုက်ကြသည်။ အရွက်များပြား အကိုင်းအလက်ရှုပ်ထွေးသဖြင့် ခြံစည်းရိုးပင် အဖြစ်လည်း သုံးကြသည်။ ဆည်းလည်းပန်းသည် ဧပြီမှ စက်တင်ဘာလအထိ များများ ပွင့်သော်လည်း ခေါင်ရန်းမျိုး များစွာတို့သည် ဂရုတစိုက်စိုက်နိုင်လျှင် နှစ်လုံးပေါက်ဖူးပွင့်သည်။ အရွက်များသည် အရင်းကား၍ အဖျားချွန်သည်။ အနား၌ ခွေးသွားစိတ်များ ရှိသည်။ ဆည်းလည်းပန်းသည် ပဉ္စငါးပါး ဆေးဖက်ဝင်သည်။

ရုံးပတီ၊ ချဉ်ပေါင်အမျိုးမျိုး၊ ဝါပင်နှင့် လျှော်ပင် အမျိုးမျိုးတို့သည် ခေါင်ရန်းနှင့် မျိုးရင်းတူကြလေသည်။
တဋီတဋီ

၂၅ မြား

ရန်ကုန်မြို့၊ ၅၂၉-၅၃၁ ကုန်သည်လမ်း၊ စာပေဗိမာန်အုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့၊ အုပ်ချုပ်ရေးမှူး ဦးထင်ကြီးက ကင်းလွတ်ခွင့် အမှတ် ၀၁၂၀၈ အရ တာဝန်ခံ ထုတ်ဝေ၍၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ၃၆၁ ပြည်လမ်း၊ စာပေဗိမာန် ပုံနှိပ်တိုက် (ပုတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၀၃၂) တွင် ဦးကျော်အုံးက ရိုက်နှိပ်သည်။

Read more Shwe Thway Journals at

↓ Click below link ↓

<https://www.facebook.com/shwethwayjournal/>